

Groepsopdracht Patser

Reconstuctie van het verhaal:

Het verhaal opent met **Adamo** (Matteo Simoni) een jonge half Marokkaans en half Italiaans Antwerpenaar die zijn geliefde Gucci-pet draagt en een wapen op zich heeft terwijl hij uit een lift stapt in zijn woonblok op 't Kiel. Deze scene is een voorproefje van wat er nog zal komen. Deze film verft **Antwerpen** als de Europese hoofdstad van de **drugstrafiek** dankzij de zeer toegankelijke haven.

In de begin maak je kennis met de vier Marokkaanse vrienden en merk je hoe ze zelfs van kinds af aan al een sterke band hadden door hun woonsituaties en hun passie voor games. De verhaal patser wordt daarbij ook voorgesteld in 7 levels (**7 hoofdzonden**) en doorheen de film kan men ook veel referenties vinden naar de huidige popcultuur.

We volgen Adamo (Matteo Simoni), Volt (Saïd Boumazoughe), Junes (Junes Lazaar) en Badia (Nora Gharib), vier jongeren die niets te verliezen hebben. Dankzij hun buitenlandse kenmerken en naam voelen ze zich vervreemd en gediscrimineerd door de mensen om zich heen. Ze zien een kans om "iets van hun eigen te maken" door mee te werken aan een **Colombiaans drugsnetwerk**.

Natuurlijk was dit proces niet zonder risico's en hebben de vier helaas hun eigen graf gegraven door eerst een deel van de voorraad drugs te verliezen aan twee racistische en corrupte **politieagenten**, en daarna aan **Orlando Marie** (Werner Kolf), een gevaarlijke drugsdealer die al eerder gruwelijke wraak nam tegen anderen, te liegen dat ze de drugs verloren hadden en er niet meer aan kunnen. Orlando heeft hun hoofden gespaard omdat hij een **intieme relatie** had met de mooie **Badia**, die aangetrokken is tot zijn status en geld.

Orlando Marie voelt dat er iets niet klopt wanneer hij zelf nog weinig verkocht krijgt in Antwerpen (sinds de vier drugs verkopen voor maar 35 euro in plaats van 50). Een ware **drugsoorlog** wordt ontketend in Amsterdam tussen twee rivaliserende bendes tussen die van Orlando Marie en die van **Hassan Kamikaze** (Ali B).

De Film gaat van kwaad naar erger wanneer de pizzeria van Badia's vader in vlammen opgaat en de vrienden van Adamo ontvoerd worden na een hoop twijfelachtige beslissingen. Een krachtige scene was wanneer Badia een boze schreeuw competitie had met haar vader die ze won eindigde door zijn schuldgevoel op te wekken met de realiteit dat de hele historie een gevolg is van zijn slecht voorbeeld en ze daardoor in zijn voetsporen is getreden. Natuurlijk liet Adamo, zoals een echte patser, zijn vrienden niet in de steek en riep hij hulp bij hun jeugdvriend, politieagent Yasser (Nabil Mallat), de enige aangename en nuchtere persoon in de film.

Het verhaal eindigde na veel bloederige doden goed voor de 4 vrienden en jammer genoeg minder goed voor de politieagent Yasser die heel zijn leven lang zijn best deed om een erbij te horen als belg en politieagent. Tot slot krijgen we de levensles te horen dat

het inderdaad niet zo slim is om in het drugsnetwerk te associëren want **'Het leven is geen videogame'**.

Artikels patsergedrag:

1) Temptation Mezdi scheurt over de snelweg:

Dit is overduidelijk een goed voorbeeld van patsergedrag, Mezdi denkt dat hij met alles weg komt en het kan hem niet schelen dat hij andere in gevaar brengt. Hij wou stoer doen en op zijn instagramstory laten zien wat voor een patser hij was door levensgevaarlijke stunts uit te halen op de snelweg.

Bron:

- Filmpje:
- Artikel:
http://www.hbvl.be/cnt/dmf20180404_03445418/temptation-mezdi-is-zijn-rijbewijs-kwijt-door-filmpje-op-instagram

2) Kech-incident Boef:

De rapper Boef is op dit moment zeer populair in Nederland en België maar is daarom niet meteen een rolmodel, rappers staan erom bekend dat hun **taalgebruik** harder is en dat kan bij sommige mensen beledigend aankomen. **Adamo en zijn vrienden** gebruiken dit soort taal continu, misschien is het dan ook geen toeval dat Boef meewerkte aan de **soundtrack** van de film paster, en dat het nummer “patsergedrag” heet.

In dit artikel gaat het over de **nieuwjaarsnacht** van Boef, hij had op 1 januari een platte band toen hij naar huis reed en er werd hem toen een lift aangeboden door 3 dames in korte rokjes. Op snapchat liet hij weten dat hij een lift kreeg van 3 “**kechs**”. Hierop kwam een hoop commentaar en Boef voelde zich hierdoor aangevallen waarop hij dan terug reageerde met een filmpje waarin hij nog eens bendrukt waarom hij deze meisjes echt “kechs” vind. Het **imago** van Boef ging dus fel achteruit en enkele dagen later kwam hij dan toch tot besef dat hij fout zat, hij postte op Instagram een filmpje om te zeggen dat hij fout zat en hij bied ook zijn **excuses** aan aan de meisjes en iedereen die hij zou beledigd hebben.

Het gedrag van boef was dus zeker patsergedrag, hij doet een krasse uitspraak en wil dan eerst zijn fout niet toegeven, een echte patser. We kunnen dit perfect herleiden naar een cultuurverschil. Rappers gebruiken nu eenmaal harde taal, maar meestal hebben zij een andere connotatie bij deze harde woorden. Een vergelijkbaar verhaal zagen we bij de koninklijke voetbalbond die rapper **damso** wilde aanstellen om een WK-lied te schrijven voor de rode duivels die deze zomer naar het WK voetbal gaan in Rusland. Hij gebruikt ook harde taal in zijn liedjes, wat dus in de **rapper cultuur** normaal is maar waar de meeste andere culturen wel een probleem mee hebben.

Bron:

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20180102_03276233

Opmerkelijke cultuurverschillen:

1) Inzet op de werkvloer:

In de film Patser zag je een duidelijk cultuurverschil. Er was een politieagent met buitenlandse roots, deze probeerde zo goed mogelijk zijn job uit te voeren. Hij wou uitblinken als agent. Daarnaast had je dan 2 blanke Belgische agenten die geen greintje respect voor het beroep politieagent toonde. Ze waren corrupt en grof.

Ik denk dat dit sterk met cultuur te maken heeft. Want de man met buitenlandse roots probeerde zich zo goed mogelijk in een vreemde maatschappij in te werken. Hij nam een job en probeerde zo zijn plek te in de maatschappij te krijgen. Ik kan me inbeelden dat dit in een vreemd land maar al te moeilijk is. In dit geval probeert hij een job uit te oefenen die respect afdwingt zonder arrogant over te komen, hij compenseert dit door de job zo goed mogelijk uit te voeren.

Dit kan altijd zorgen voor conflicten op de werkvloer:

In eender welke situatie waar 2 mensen samen werken en de ene harder zijn best doet dan de andere, zal de ene bestempelt worden als strever. De extra acties die deze persoon doet om toch maar een beetje extra op te vallen bij de werknemer kunnen reacties uitlokken.

Oorzaak: iedere werknemer wilt op een gegeven moment uitblinken of een beetje erkenning krijgen van zijn baas. Dit kan leiden tot een strijd tussen collega's.

Oplossingen: Niet werken met premies, niet werken met ongelijke lonen voor dezelfde posities. Technologie kan hier niet echt bij helpen denk ik.

2) Hoe kinderen opgevoed worden:

Ouders in een Marokkaanse familie geven hun kinderen aandacht en warmte, maar ze geven hen ook strikte regels. Ze leren hun kinderen om te gehoorzamen, ze leren hen goede manieren en ze zorgen ervoor dat ze zelfstandig kunnen zijn, zodat wanneer ze volwassen worden, ze zich als zelfstandige en volwassen mensen kunnen gedragen. Een Marokkaanse familie is heel streng op het vlak van Maatschappelijk presteren. Het behalen van een diploma en het hebben van een job is enorm belangrijk.

Het verschil tussen jongens en meisjes is enorm groot. Meisjes moeten vooral binnenshuis blijven, terwijl jongens zich meer en meer buitenshuis gaan begeven. Meisjes doen minder vaak mee aan buitenschoolse activiteiten, omdat van hen verwacht wordt dat ze de huishoudelijke taken op zich nemen.

In een Belgische familie geven ouders hun kinderen ook aandacht en warmte, en ze willen ook dat hun kinderen slagen in het leven en gehoorzaam, maar in een Marokkaanse familie is dit toch wat extremer. Het verschil tussen jongens en meisjes is in een Belgische familie ook veel minder groot. Jongens en meisjes worden hier evenwaardig behandeld en de activiteiten die ze doen zijn niet geslachtsgebonden. In een Belgische familie zal er ook niet verwacht worden dat meisjes zich vooral met het huishouden moeten bezighouden en dat jongens vooral buitenshuis dingen doen.

Dit kan zorgen voor conflicten op de werkvloer:

Mannen uit een Marokkaanse familie zullen het misschien maar vreemd vinden dat ze een vrouw aan het werk zien in België en zullen haar misschien met minachting bekijken, omdat dat in hun cultuur niet hoort dat een vrouw andere dingen doet dan het huishouden.

Oorzaak:

Zoals hierboven beschreven is de manier van kinderen opvoeden zeer verschillend en worden jongens en meisjes in beide culturen op een andere manier behandeld.

Oplossingen:

Leren omgaan met verschillende culturen en hier en daar wat toegevingen doen om elkaar wat beter te begrijpen.